

บทที่ 11

ดินแดนนอกฝั่งอเมริกา

วัตถุประสงค์

เมื่อศึกษาจบนี้แล้ว นักศึกษาสามารถ

1. อธิบายดินแดนที่มีการปกครองของตนเอง ของประเทศสหรัฐอเมริกาได้
2. ระบุชื่อดินแดนที่ยังอยู่ภายใต้การปกครองของสหรัฐอเมริกา
3. อธิบายอดีตดินแดนในภาวะทรัสตีได้

ดินแดนนอกฝั่งอเมริกา (Offshore America)

ดินแดนนอกฝั่งอเมริกาที่อยู่ในความปกครองดูแลของสหรัฐอเมริกา มีมากมาย ถ้าพิจารณาในแง่การเมืองแล้ว จำแนกได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. ดินแดนที่มีการปกครองของตนเอง
2. ดินแดนที่ยังอยู่ภายใต้การปกครองของสหรัฐอเมริกา
3. อดีตดินแดนในภาวะทรัสตี

1. ดินแดนที่มีการปกครองของตนเอง

เครือจักรภพแห่งเปอร์โตริโก (Commonwealth of Puerto Rico)

พื้นที่ 3,459 ตารางไมล์

ประชากร 3,522,037 คน (ค.ศ. 1990)

การกระจายของประชากร 1018.2 คนต่อตารางไมล์

เมืองหลวง ซานฮวน (San Juan)

เปอร์โตริโก เป็นเกาะในทะเลแคริบเบียน มีความยาวประมาณ 100 ไมล์ และความกว้าง 35 ไมล์ เป็นเกาะที่มีการปกครองตนเองโดยมีผู้ว่าราชการเป็นหัวหน้ารัฐบาล เกาะนี้แต่เดิมโคลัมบัสเป็นผู้ค้นพบ ในระหว่างการเดินทางไปสู่ทวีปอเมริกา เป็นครั้งที่ 2 ใน ค.ศ. 1493 และตกภายใต้การปกครองของสหรัฐอเมริกาเนื่องมาจากผลของสงครามระหว่าง สเปนและสหรัฐอเมริกา

พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขา ลักษณะอากาศค่อนข้างร้อน อุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ 77° ฟ. เปอร์โตริโก เป็นดินแดนที่มีภาวะการครองชีพสูงที่สุดในกลุ่มละตินอเมริกา ปัจจุบันเศรษฐกิจกำลังก้าวหน้ามากในด้านการดำเนินการ Bootstrap โครงการนี้ทำให้เกิดโรงงานใหม่ ๆ เกินกว่า 2,300 โรงงาน นอกจากนี้ เศรษฐกิจขึ้นอยู่กับอุตสาหกรรมสำคัญเช่น เคมีภัณฑ์ เครื่องจักรกล เครื่องโลหะ เครื่องไฟฟ้า เครื่องอำนวยความสะดวกในด้านการคมนาคมและขนส่ง การกลั่นน้ำมัน และผลิตภัณฑ์อาหาร

สินค้าออกสำคัญของเปอร์โตริโก ได้แก่ เคมีภัณฑ์ เสื้อผ้า ผลผลิตจากปลา และผลิตภัณฑ์ไฟฟ้า

กวม (Guam)

พื้นที่ 209 ตารางไมล์

ประชากร 133,152 คน (ค.ศ. 1990)

การกระจายของประชากร 637.1 คนต่อ 1 ตารางไมล์

เมืองหลวง อากาगा (Agana)

กวมเป็นเกาะใหญ่สุดในหมู่เกาะมาเรียนา (Mariana Islands) มีความยาว 30 ไมล์ ความกว้าง 4-8.5 ไมล์ เป็นเกาะที่มีการปกครองตนเองโดยมีผู้ว่าราชการเป็นหัวหน้ารัฐบาล และอยู่ภายใต้การดูแลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยของสหรัฐอเมริกา อดีตกวมเคยเป็นของสเปน แต่ต่อมาใน ค.ศ. 1899 ได้ตกอยู่ภายใต้การครอบครองของสหรัฐอเมริกาในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 ญี่ปุ่นเข้ายึดครอง หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ได้กลับมาอยู่ภายใต้การปกครองของสหรัฐอเมริกาอีก ในสภาพดินแดนทรัสต์

พื้นที่ประกอบด้วยที่ราบสูง หินปูน ลักษณะอากาศร้อน และฝนตกชุกตลอดปี อุณหภูมิระหว่าง 70-90° ฟ. ปริมาณฝนเฉลี่ย 70 นิ้วต่อปี

กวมมีความสำคัญปัจจุบัน ในด้านเป็นที่ตั้งทางการทหาร เศรษฐกิจสำคัญขึ้นอยู่กับอุตสาหกรรมเบา การท่องเที่ยว และการธนาคาร

2. ดินแดนที่ยังอยู่ภายใต้การปกครองของสหรัฐอเมริกา

ซามัวอเมริกัน (American Samoa)

พื้นที่ 77 ตารางไมล์

ประชากร 46,773 คน (ค.ศ. 1990)

การกระจายของประชากร 607.4 คนต่อ 1 ตารางไมล์

เมืองหลวง ปาโกปาโก (Pago Pago) บนเกาะตุตุยลา (Tutuila)

ซามัวอเมริกัน เป็นกลุ่มของหมู่เกาะที่ประกอบด้วยเกาะภูเขาไฟ 5 เกาะ และเกาะปะการัง 2 เกาะ มีที่ตั้งอยู่ในมหาสมุทรแปซิฟิก ห่างจากเมืองฮอนโนลูลูของหมู่เกาะฮาวายไปทางตะวันตกเฉียงใต้เป็นระยะทางประมาณ 2,300 ไมล์ ดินแดนนี้เป็นส่วนหนึ่งของหมู่เกาะซามัว ได้แก่ เกาะต่าง ๆ ที่อยู่ทางตะวันออกของลองจิจูด 170 องศาตะวันตก ตกอยู่ภายใต้การปกครองของสหรัฐอเมริกาในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 1900 โดยสนธิสัญญาที่ทำกับสหราชอาณาจักรและเยอรมนี ใน ค.ศ. 1899 และความยินยอมของหัวหน้าเกาะบางเกาะ อดีตกระทรวงการทหารเรือสหรัฐอเมริกา ทำหน้าที่ปกครองดูแล แต่ปัจจุบันเปลี่ยนมาอยู่ภายใต้การปกครองของกระทรวง

มหาดไทย โดยแต่งตั้งผู้ว่าราชการทำหน้าที่บริหาร ดินแดนนี้เพิ่งจะได้รับสิทธิ์ส่งผู้แทนเข้าไป
นั่งในสภาผู้แทนราษฎรของสหรัฐอเมริกาได้ 1 คน ใน พ.ศ. 2523 แต่ไม่มีสิทธิ์ออกเสียง

ลักษณะทางเศรษฐกิจของซามัวอเมริกัน มาจากการประมงทะเลและหัตถกรรม
ปลาทุณากระป๋อง เนื้อมะพร้าวแห้ง อาหารสัตว์ และเสื้อผ้า เครื่องมือต่าง ๆ เป็นสินค้าออกสำคัญ

เกาะเบเกอร์, โฮวแลนด์ และจาร์วิส (Baker, Howland and Jarvis Islands) ตั้งอยู่ใน
มหาสมุทรแปซิฟิกตอนกลาง ในเขตศูนย์สูตร

เบเกอร์ เป็นเกาะปะการัง มีเนื้อที่ประมาณ 1 ตารางไมล์ อยู่ห่างจากรัฐฮาวาย
ประมาณ 1,650 ไมล์

โฮวแลนด์ เป็นเกาะที่มีความยาว $1\frac{1}{2}$ ไมล์และกว้าง $\frac{1}{2}$ ไมล์ อยู่ห่างไปทางตะวันออกเฉียง
เหนือ ประมาณ 36 ไมล์ มีเนื้อที่ประมาณ 1 ตารางไมล์

จาร์วิส เป็นเกาะที่ยาวประมาณ 2 ไมล์ และกว้าง $1\frac{1}{8}$ ไมล์ มีเนื้อที่ประมาณ 1.6
ตารางไมล์

เกาะ 3 เกาะนี้ ไม่มีคนอาศัยอยู่เลยตั้งแต่ปี ค.ศ. 1942 แต่ตั้งแต่ ค.ศ. 1974 เป็นต้นมา
ทั้ง 3 เกาะได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของ National Wildlife Refuge System ซึ่งได้รับการดูแลโดย U.S.
Fish Wildlife Service ในกระทรวงมหาดไทยของสหรัฐอเมริกา

แคนเนล โซน (Canal Zone) หรือเขตคลองปานามา

พื้นที่ 553 ตารางไมล์

ประชากร 44,198 คน ส่วนใหญ่เป็นชาวอเมริกัน

เมืองสำคัญ บัลบัว (Balboa)

แคนเนลโซล เป็นดินแดนที่มีลักษณะเป็นแถบที่มีความกว้างประมาณ 50 ไมล์ อยู่
ระหว่างมหาสมุทรแอตแลนติก และมหาสมุทรแปซิฟิก มีเนื้อที่นับจากเส้นกึ่งกลางคลองปานามา
ขยายออกไปข้างละ 5 ไมล์ ดินแดนนี้ตกเป็นของสหรัฐอเมริกา โดยการทำสนธิสัญญาเช่าจาก
รัฐบาลปานามา ใน ค.ศ. 1903 ทั้งนี้ เนื่องด้วยมีวัตถุประสงค์ที่จะดำเนินการขุดคลองลัด และ
เพื่อป้องกันรักษาคลองด้วย ในการครั้งนี้รัฐบาลอเมริกันได้รับรองความเป็นเอกราชของ
รัฐบาลปานามา และได้จ่ายเงินให้รัฐบาลปานามา หลังจากการทำสนธิสัญญาแล้วเป็นจำนวนเงิน
ถึง 10 ล้านเหรียญอเมริกัน พร้อมกับจ่ายทองคำอีกทุกปี มีมูลค่าปีละ 250,000 เหรียญอเมริกัน
แต่ปัจจุบันได้เพิ่มขึ้นเป็นมูลค่า 2,328,200 เหรียญอเมริกัน

คลองปานามาใช้เวลาก่อสร้างราว 10 ปี จึงแล้วเสร็จใช้งานได้ ใน ค.ศ. 1914 คลองนี้
มีความยาววัดจากเส้นชายฝั่งทั้งสองข้างได้ 40.27 ไมล์ แต่ถ้าวัดจากระดับน้ำลึกในทะเล

แคริบเบียน จนถึงระดับน้ำลึกในมหาสมุทรแปซิฟิกแล้วจะมีความยาวถึง 50.72 ไมล์ ในบริเวณนี้มีเส้นทางรถไฟปานามาขนานกับคลอง เส้นทางรถไฟนี้สร้างเสร็จมาตั้งแต่ ค.ศ. 1855 โดยจุดเริ่มต้นจากเมืองโคลอง (Colon ริมฝั่งแปซิฟิก) ถึงเมืองปานามา (Panama City ริมฝั่งแอตแลนติก) และได้รับการยกย่องว่าเป็นเส้นทางรถไฟสายข้ามทวีปที่เก่าแก่ที่สุดในทวีปอเมริกา

แคนแนลโซน เป็นดินแดนที่ได้รับการบริหารงาน โดยกลุ่มผู้บริหารแคนแนลโซน ซึ่งมีผู้ว่าราชการการเป็นหัวหน้า รับผิดชอบในด้านพลเรือนต่าง ๆ เช่น การสาธารณสุขและการป้องกันดินแดน ประธานาธิบดีอเมริกันเป็นผู้แต่งตั้งผู้ว่าราชการการแคนแนลโซน

แคนแนลโซนกำลังเป็นปัญหาทางการเมือง ทั้งนี้เพราะชาวปานามาได้เรียกร้องสิทธิ์เพื่อเอาดินแดนกลับคืน ได้มีการประชุมตกลงทำสนธิสัญญาใหม่กันหลายครั้ง นับตั้งแต่ ค.ศ. 1964 คือในสมัยประธานาธิบดีจอห์นสันเป็นต้นมา ผลที่ปรากฏจากการประชุมตกลงกันของรัฐบาลอเมริกัน และรัฐบาลปานามาในเดือนสิงหาคม ค.ศ. 1977 (พ.ศ. 2520) คือ การร่างสนธิสัญญาใหม่ ซึ่งมีข้อความว่าสหรัฐอเมริกาจะมอบแคนแนลโซน คืนให้รัฐบาลปานามา ใน ค.ศ. 2000 (พ.ศ. 2543) สนธิสัญญาคอลองปานามาฉบับใหม่นี้ได้กระทำกันในสมัยประธานาธิบดีจิมมี คาร์เตอร์ เมื่อ ค.ศ. 1978 และมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม ค.ศ. 1979 (พ.ศ. 2522)

เกาะแคนตันและเอนเดอเบอร์รี่ (Canton and Enderbury Islands)

เกาะแคนตันและเอนเดอเบอร์รี่ เป็นส่วนหนึ่งของหมู่เกาะฟีนิกซ์ (Phoenix) ตั้งอยู่ในมหาสมุทรแปซิฟิก เป็นดินแดนที่อยู่ภายใต้การปกครองของสหรัฐอเมริกา และสหราชอาณาจักรมาตั้งแต่ ค.ศ. 1939 แต่ตั้งแต่ ค.ศ. 1979 เป็นต้นมา เกาะทั้งสองนี้ได้อยู่ภายใต้การดูแลของสหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักรและรัฐบาลหมู่เกาะกิลเบิร์ต (Gilbert Islands)

เกาะแคนตัน เป็นเกาะใหญ่สุดในหมู่เกาะ มีรูปร่างเป็นรูปสามเหลี่ยม ตั้งอยู่ห่างจากรัฐฮาวายไปทางตะวันตกเฉียงใต้ นับเป็นระยะทางประมาณ 1,600 ไมล์ เกาะนี้ค้นพบโดยนักล่าปลาวาฬ ชาวอเมริกัน ในคริสต์ศตวรรษที่ 18 ภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ได้ใช้เป็นสถานที่อำนวยความสะดวกทางการบำรุงทางอากาศ และต่อมาได้ใช้เป็นสถานที่ติดตั้งจรวด แต่ตั้งแต่ ค.ศ. 1967 เป็นต้นมา ได้ใช้ประโยชน์มากขึ้นคือ เป็นที่ตั้งของ U.S. Air Force Space และศูนย์ทดลองจรวดยานวิถี (Missile Test Center)

ส่วนเกาะเอนเดอเบอร์รี่ เป็นเกาะที่ไม่มีคนอาศัยอยู่ มีที่ตั้งอยู่ห่างจากเกาะแคนตันไปทางตะวันออกเฉียงใต้ ประมาณ 32 ไมล์ เป็นเกาะที่มีรูปร่างเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า โดยมีด้านยาว 3 ไมล์ และด้านกว้าง 1.5 ไมล์

หมู่เกาะปะการัง จอห์นสตัน (Johnston Atoll)

หมู่เกาะจอห์นสตัน อยู่ห่างจากรัฐฮาวาย ไปทางตะวันตกเฉียงใต้ เป็นระยะทางประมาณ 700 ไมล์ ประกอบไปด้วยเกาะเล็ก ๆ 4 เกาะคือ เกาะจอห์นสตัน เกาะแซนด์ (Sand Island) เกาะฮิกินา (Hikina Island) และเกาะอะเกา (Akau Island) หมู่เกาะจอห์นสตัน ปัจจุบันอยู่ภายใต้การดูแลของกองทัพอากาศอเมริกัน

เกาะคิงแมน (Kingman)

เกาะคิงแมนมีลักษณะเป็นพืดหินปะการัง (reef) ที่มีรูปร่างคล้ายรูปสามเหลี่ยม ตั้งอยู่ห่างจากรัฐฮาวายลงไปทางใต้เป็นระยะทางประมาณ 1,000 ไมล์

หมู่เกาะมิดเว (Midway Islands)

หมู่เกาะมิดเว เป็นหมู่เกาะปะการังที่มีลักษณะเป็นอะโพล (atoll) โค้งวงกลมโดยมีเส้นผ่าศูนย์กลางยาว 6 ไมล์ หมู่เกาะนี้ตั้งอยู่ห่างจากรัฐฮาวายไปทางตะวันตกเฉียงเหนือ เป็นระยะทางประมาณ 1,150 ไมล์ และอยู่ภายใต้อำนาจการดูแลของกระทรวงการทหารเรือ

หมู่เกาะเวอร์จินของสหรัฐอเมริกา (U.S. Virgin Islands)

เป็นหมู่เกาะหนึ่งในหมู่เกาะแอนติลีสน้อย (Lesser Antilles) ค้นพบโดยโคลัมบัส ใน พ.ศ. 2036 (ค.ศ. 1493) หมู่เกาะเวอร์จิน ประกอบด้วย เกาะใหญ่ 9 เกาะ และเกาะเล็ก ๆ อีก 75 เกาะ อยู่ในความปกครองของ 2 ประเทศใหญ่ คือ อังกฤษเป็นเจ้าของ 6 เกาะใหญ่ ส่วนอีก 3 เกาะใหญ่ ได้แก่ เซนต์ คริวซ์ (St. Croix) เซนต์โทมัส (St. Thomas) และเซนต์จอห์น (St. John) รวมทั้งเกาะเล็ก ๆ เกือบ 50 เกาะ เป็นของเดนมาร์คแต่ใน ค.ศ. 1917 สหรัฐอเมริกาได้ขอซื้อจากเดนมาร์คเป็นจำนวนเงิน 25 ล้านดอลลาร์อเมริกัน

ประชากรในหมู่เกาะเวอร์จิน มีประมาณ 106,000 คน (ค.ศ. 1988) ประมาณ 80% เป็นชนผิวดำ มีอาชีพหลักในการเกษตร การประมง และอุตสาหกรรมบ้าง ปัจจุบันการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมสำคัญอีกประการหนึ่ง เมืองหลวงชื่อชาร์ลอตต์ อามาลี (Charlotte Amalie) ตั้งอยู่บนเกาะเซนต์ โทมัส

เกาะเวก (Wake Island)

เกาะเวกมีที่ตั้งอยู่ระหว่างเกาะกวมและหมู่เกาะมิดเว มีเนื้อที่เพียง 3 ตารางไมล์ และเป็นเกาะที่ไม่มีชนพื้นเมืองอาศัยอยู่ เกาะนี้มีความสำคัญในด้านเป็นที่ตั้งของท่าอากาศยานของสายการบินแพนอเมริกัน ปัจจุบันอยู่ในอำนาจการดูแลของกระทรวงมหาดไทย

3. ดินแดนแดนในภาวะทรัสตี (Trust Territory)

ดินแดนในภาวะทรัสตี คือ ดินแดนในมหาสมุทรแปซิฟิกที่อยู่ภายใต้การดูแลของคณะมนตรีภาวะทรัสตี ซึ่งได้มอบให้สหรัฐอเมริกาเป็นผู้ดูแลอีกต่อหนึ่ง มาตั้งแต่ พ.ศ. 2490 (ค.ศ. 1947) ดินแดนนี้อาจเรียกอีกชื่อหนึ่งได้ว่า “ไมโครนีเชียอเมริกัน” “American Micronesia” คำว่า ไมโครนีเชีย หมายถึง หมู่เกาะเล็ก ๆ หมู่เกาะนี้ประกอบด้วยเกาะมากกว่า 2,100 เกาะ มีเนื้อที่ปกคลุมพื้นน้ำมหาสมุทรแปซิฟิก ประมาณ 3 ล้านตารางไมล์ แต่เป็นพื้นที่แผ่นดินเพียง 715.8 ตารางไมล์ ประชากรมีประมาณ 140,000 คน เป็นชาติพันธุ์โพลินีเซียน

ไมโครนีเชียอเมริกันมีที่ตั้งขนานกับเส้นศูนย์สูตร ระหว่างละติจูด 5-10 องศาเหนือ ประกอบด้วยหมู่เกาะ 3 หมู่เกาะคือ หมู่เกาะมาร์แชลล์ อยู่ทางตะวันออก หมู่เกาะมาเรียนา อยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือ และหมู่เกาะคาโรไลน์ ซึ่งมีที่ตั้งอยู่ท่ามกลางหมู่เกาะทั้งสอง

หมู่เกาะมาร์แชลล์ (Marshall Islands)

หมู่เกาะมาร์แชลล์ตั้งอยู่ทางตะวันออกของหมู่เกาะคาโรไลน์ เป็นหมู่เกาะที่ประกอบด้วยเกาะปะการัง และพีตปะการังมากมาย ตั้งอยู่เหนือพื้นน้ำเพียงเล็กน้อย หมู่เกาะนี้มีความยาวมากกว่า 700 ไมล์ (1,125 กิโลเมตร) ประกอบด้วย หมู่เกาะเล็ก 2 หมู่เกาะ คือ หมู่เกาะราลิก (Ralik) หรือหมู่เกาะตะวันตก และหมู่เกาะราตัก (Ratak) หรือหมู่เกาะตะวันออก

หมู่เกาะราลิกประกอบด้วยเกาะจาลูต (Jaluit) เกาะกวาจาลิน (Kwajalein) เกาะโวโธ (Wotho) เกาะบิกินี (Bikini) และเกาะอินิวัตัก (Enewetak) ส่วนหมู่เกาะราตักประกอบด้วยเกาะมิลิ (Mili) เกาะมาจูโร (Majuro) เกาะมาโลลัป (Maloelap) เกาะโวลต์จี (Wotje) และเกาะลิกีปี (Likiep)

ลักษณะทางเศรษฐกิจของชาวเกาะ ได้แก่ การเพาะปลูก การประมง พืชเพาะปลูกสำคัญได้แก่ มะพร้าว อ้อย และกาแฟ

หมู่เกาะมาเรียนา (Mariana Islands)

เป็นหมู่เกาะภูเขาไฟ ที่ตั้งอยู่ทางตะวันออกของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ และได้ประเทศญี่ปุ่น มีความยาวจากเหนือสู่ใต้เป็นระยะทางประมาณ 350 ไมล์ (563.2 กิโลเมตร) หมู่เกาะนี้ประกอบด้วย เกาะต่าง ๆ เช่น เกาะกวม เกาะโรตา (Rota) เกาะไซปัน (Saipan) และตินเนียน (Tinian) เกาะปากัน (Pagan) เกาะกูวาน (Guguan) และเกาะอากริวัน (Aguijan)

หมู่เกาะมาเรียนาเหนืออุดมด้วยแร่ฟอสเฟต กำมะถันและแมงกานีส พืชผลเพาะปลูกสำคัญ ได้แก่ มะพร้าว ผักและผลไม้เมืองร้อน

หมู่เกาะคาโรไลน์ (Caroline Islands)

เป็นหมู่เกาะที่ตั้งอยู่ทางใต้ของหมู่เกาะมาเรียนา ประกอบด้วย เกาะเย็บ (Yap), ตรุก (Truk), ปาลาอู (Palau), โปนาเป (Ponape) และเกาะโกสเร (Kosrae) มีเนื้อที่ประมาณ 830 ตารางไมล์ (2,150 กิโลเมตร) ประชากรประมาณ 80,000 คน อาชีพหลักคือ การเพาะปลูก การประมง และหัตถกรรมต่าง ๆ พืชสินค้าออกสำคัญ ได้แก่ มะพร้าว อ้อย และมันสำปะหลัง

ข้อสังเกต

การที่สหรัฐอเมริกาได้เข้าคุ้มครองดูแล ไมโครนีเชีย ซึ่งเป็นหมู่เกาะในแปซิฟิกตะวันตก นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1947 มา นั้น ก็เนื่องด้วยเหตุผลทางยุทธศาสตร์ เพราะบรรดาหมู่เกาะเหล่านี้ ตั้งอยู่ในชัยภูมิซึ่งอำนวยแนวป้องกันการถูกโจมตีให้สหรัฐอเมริกา โดยเฉพาะทางภาคตะวันตกได้ ทั้ง ๆ ที่ตามความเป็นจริง เกาะส่วนใหญ่ล้วนแต่ยากจน และมีแนวโน้มส่อให้เห็นว่าจะไม่สามารถ ดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจของตนให้ประสบผลสำเร็จไปได้ แต่เมื่อพิจารณาแล้วคิดว่า ชาวอเมริกันคงไม่มีความประสงค์ที่จะปล่อยให้ “ไมโครนีเชียอเมริกัน” ตกไปอยู่แก่ผู้ทีอาจ เป็นศัตรูแก่ประเทศได้ในภายภาคหน้า

ในด้านการปกครอง ได้มีการจำแนกดินแดนนี้ออกเป็น 7 เขต (district) ได้แก่ หมู่เกาะ มาร์แชล, โปนาเป, โกสเร, ตรุก, เย็บ, ปาลาอู และหมู่เกาะมาเรียนาเหนือ แต่ละเขตมีพื้นที่ และประชากรดังสำรวจใน พ.ศ. 2533 (ค.ศ. 1990) ได้ดังนี้

เขต	พื้นที่ (ตารางไมล์)	ประชากร (พ.ศ. 2533)
หมู่เกาะมาร์แชล	70.00	43,000
โปนาเป	129.04	52,000
โกสเร	42.32	16,500
ตรุก	49.18	31,000
เย็บ	45.93	12,000
ปาลาอู	190.66	15,122
หมู่เกาะมาเรียนาเหนือ	184.51	43,345
รวม	711.48	128,130

ที่มา: รายงานประจำปีของ The Trust Territory of the Pacific ค.ศ. 1978 และ World Almanac 1992

หมายเหตุ

ปัจจุบันดินแดนในภาวะทรัสตี ได้แบ่งเขตการเมืองออกเป็น 4 เขต และได้มีรัฐธรรมนูญ และรัฐบาลของตนปกครองกันเอง โดยมีสหรัฐอเมริกาให้ความช่วยเหลือทางด้านการป้องกันประเทศ และทางด้านเศรษฐกิจ ทั้ง 4 เขต ได้ประกาศชื่อประเทศ ดังนี้

1. สาธารณรัฐแห่งหมู่เกาะมาร์แชล (Republic of the Marshall Islands) เดิมคือหมู่เกาะมาร์แชล มีพื้นที่ 70 ตารางไมล์ มีประชากรประมาณ 43,000 คน (พ.ศ. 2533) เมืองหลวงชื่อ มาจูโร (Majuro)

2. เครือจักรภพแห่งหมู่เกาะมาเรียนาเหนือ (Commonwealth of the Northern Mariana Islands) มีพื้นที่ 184 ตารางไมล์ ประชากรประมาณ 43,345 คน (พ.ศ. 2533) ไซปัน (Saipan) เป็นเมืองที่ตั้งที่ทำการรัฐบาล

3. สหพันธรัฐแห่งไมโครนีเชีย (Federated States of Micronesia) ประกอบด้วย 4 รัฐ คือ โปนาเป โกลเร ตรุก และแย๊ป มีพื้นที่ 313 ตารางไมล์ ประชากรประมาณ 111,500 คน (พ.ศ. 2533) เมืองหลวงชื่อโกลเร

4. สาธารณรัฐปาลาอู (Republic of Palau) ประกอบด้วย เกาะมากกว่า 200 เกาะ เป็นหมู่เกาะยาวเกินกว่า 400 ไมล์ มีพื้นที่ 192 ตารางไมล์ ประชากรประมาณ 15,122 คน (พ.ศ. 2533) เมืองหลวงชื่อ โกรอร์ (Koror)

สรุป

ดินแดนนอกฝั่งอเมริกา หมายถึง ดินแดนที่อยู่ในความปกครองและดูแลของสหรัฐอเมริกา อาจจำแนกได้เป็น 3 ประเภท คือ ดินแดนที่มีการปกครองของตนเอง เช่น เครื่องจักรภาพแห่งเปอร์โตริโก ดินแดนที่ยังอยู่ภายใต้การปกครองของสหรัฐอเมริกา เช่น แคนแนลโซน และอดีตดินแดนในภาวะทรัสตี ได้แก่ หมู่เกาะต่าง ๆ ในมหาสมุทรแปซิฟิก ซึ่งปัจจุบัน สหรัฐอเมริกา ได้ให้ความช่วยเหลือ จนกระทั่งประกาศเป็นประเทศ 4 ประเทศ คือ สาธารณรัฐแห่งหมู่เกาะมาร์แชล เครื่องจักรภาพแห่งหมู่เกาะมาเรียนาเหนือ สหพันธรัฐแห่งไมโครนีเซีย และสาธารณรัฐปาลาอู

กิจกรรมเสนอแนะ

ศึกษาแผนที่โลกเพื่อให้ทราบทำเลที่ตั้งของดินแดนในความปกครองของสหรัฐอเมริกา พร้อมกับอ่านเนื้อความในบทที่ 11

แบบฝึกหัด

อธิบายชื่อต่อไปนี้เชิงกายภาพและเศรษฐกิจพอสังเขป

เปอร์โต ริโก

กวม

แคแนลโซน

มาเรียนาเหนือ

คาโลโรน

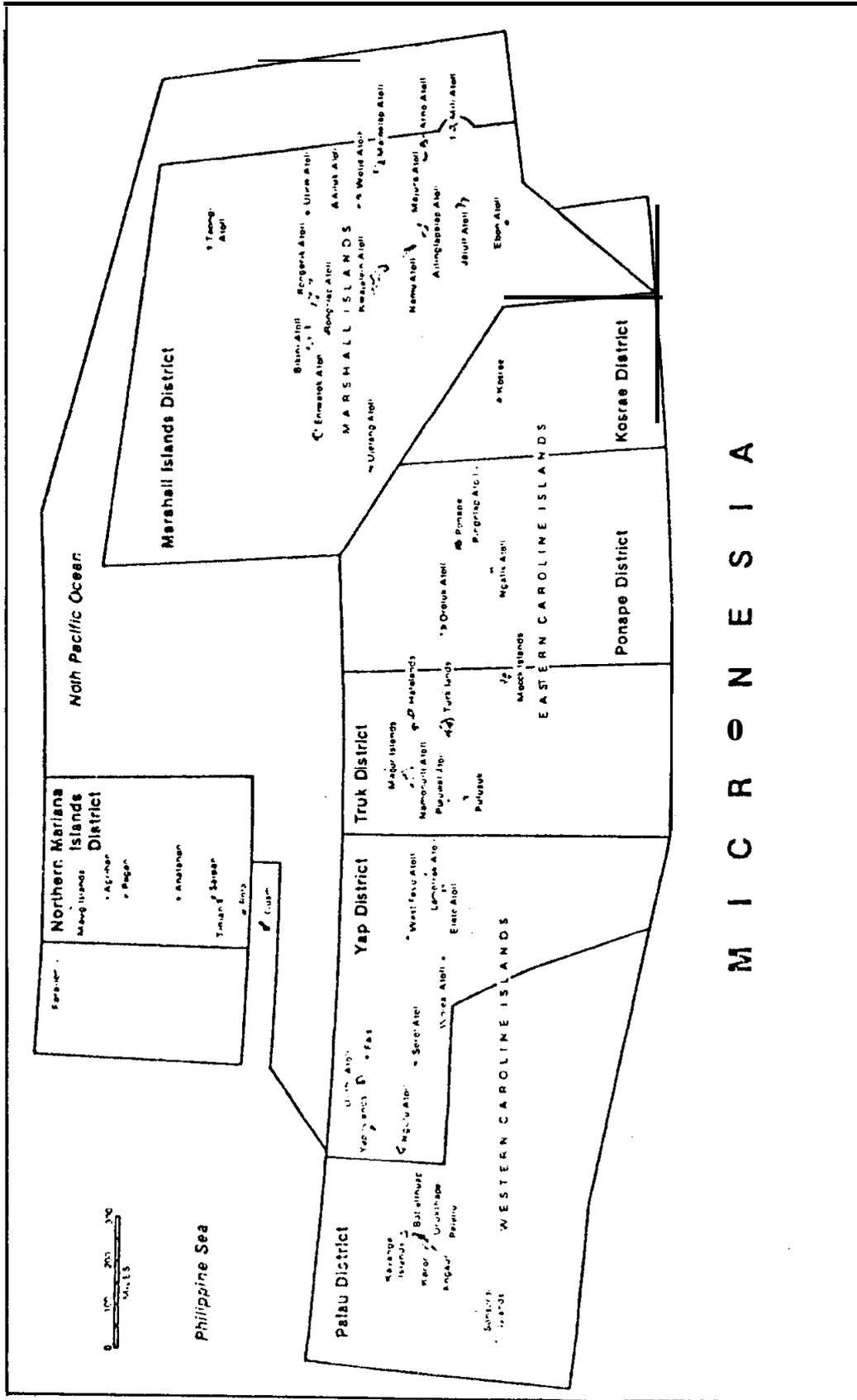

FIGURE 11.1: TRUST TERRITORY OF THE PACIFIC ISLANDS